

CERN

Υπερτεχνολογία και μύθος

Χιλιάδες χρόνια τώρα ο άνθρωπος προσπαθεί να γνωρίσει καλύτερα τον κόσμο στον οποίο ζει. Και κατά περίεργο τρόπο έχει αρκετές επιτυχίες στην προσπάθειά του αυτή. Τα ανθρώπινα δημιουργήματα, όσο πιο προχωρημένα είναι από πλευράς γνώσης και τεχνικής, τόσο πιο περίπλοκα και ακατανόητα είναι σε ένα απλό νου. Στη Δημιουργία όμως ανάλογα με τις νοητικές του ικανότητες ο καθένας καταλαβαίνει ότι είναι χρήσιμο γι' αυτόν. Σαν να δημιουργήθηκε έτσι επίτηδες. **«Το πιο ακατανόητο για το Σύμπαν, είναι ότι είναι δυνατόν να κατανοηθεί»** έλεγε ο Αϊνστάϊν.

Οι Έλληνες από την αρχαιότητα ήταν πρωτοπόροι στην έρευνα και την επιστημονική γνώση. Ο όρος **«επιστήμη»** απαντάται στο έργο **«Θεαίτητος»** του Πλάτωνα, όπου ένας από τους συνομιλητές αναφέρει ότι **«έστιν ουν επιστήμη δόξα αληθής μετά λόγου»**, δηλαδή η επιστήμη αποτελεί βεβαιωμένη με λογικά επιχειρήματα γνώση.

Η παλιότερη αναφορά όμως στην «επιστήμη» είναι αυτή της **Εξόδου**, του βιβλίου της Παλαιάς Διαθήκης, όπου αναγράφει ο Μωυσής τα λόγια που είπε ο Θεός για τον Βεσελεήλ, τον αρχιτέκτονα της σκηνής: **«...και τον γέμισα θεϊκό πνεύμα σοφίας και συνέσεως και επιστήμης για να μελετά κάθε έργο και να διευθύνει τις καλλιτεχνικές εργασίες, δουλεύοντας τον χρυσό και το ασήμι και τον χαλκό...»** (Εξ. 31,3). Αξίζει να σημειωθεί ότι εδώ η σύνεση και σοφία και επιστήμη δεν θεωρούνται τυχαία ανακαλυπτόμενα και από το μηδέν προερχόμενα χαρίσματα, αλλά δίνονται από το Θεό στα κατάλληλα άτομα για το καλό των ανθρώπων.

Από την αρχαιότητα ρόλο κλειδί στην έρευνα έπαιζε η **λογική** με την οποία θα έπρεπε να προχωρήσει η έρευνα και η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της. Στον θεωρητικό αυτό τομέα δούλεψε ο **Αριστοτέλης**, σύμφωνα με τον οποίο **η επιστήμη είναι διανοητική αρετή**. Μπορεί επομένως, εκτός από το να δίνεται ως χάρισμα του Θεού όπως είδαμε στην περίπτωση του Βεσελεήλ, να διδαχθεί και να μαθευτεί, και προϋποθέτει τον συλλογισμό. Τα συμπεράσματα της θεωρητικής έρευνας του Αριστοτέλη χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα στην λογική θεμελίωση των επιστημών.

Υπήρξαν άλλοι επιστήμονες της αρχαιότητας, που έβλεπαν τα πράγματα πρακτικότερα, αλλά χωρίς βάθος στη σκέψη τους. Οι φυσικοί ονομαζόμενοι φιλόσοφοι αναζητούσαν την αρχή του κόσμου στα φυσικά σώματα: ο **Θαλής ο Μιλήσιος** στο νερό, ο **Αναξαμένης** στον αέρα, ο **Ηράκλειτος** στη φωτιά, ο **Εμπεδοκλής** στα τέσσερα στοιχεία πυρ, ύδωρ, γη, αέρα κ.λ.π. Οι σύγχρονοι φυσικοί κινούνται μήπως με παρόμοιο τρόπο, αναζητώντας κάποιο **«σωματίδιο του θεού»** μέσα στον κόσμο αυτό που ζούμε;...

Ο Αριστοτέλης χάραξε ξεχωριστή γραμμή, επισημαίνοντας ότι η ύλη υφίσταται μεταβολές, συνεπώς δεν μπορεί να αποτελεί πρώτη αιτία. Στον κόσμο αυτό θεωρούσε σαν ουσιώδη αυτά που προκαλούν κίνηση, τα οποία ονόμαζε μορφή και δύναμη. Παρατηρώντας την ενότητα μέσα στη φύση, πίστευε ότι υπάρχει **ένα μόνο ενιαίο κοσμολογικό σύστημα** και αυτό το στήριζε **στο ενιαίο της πρώτης αρχής**, δηλ. του Θεού.

Είχε φτάσει στην έννοια του ενός Θεού, με τον εξής συλλογισμό: Κάθε κίνηση έχει την αιτία της. Πρέπει όμως λογικά να υπάρχει μια **«πρώτη αρχή»**, μια πρώτη αιτία της κίνησης στον κόσμο. Αυτή είναι καθαρή ενέργεια, ουσία και είδος αναλλοίωτα και αμετάβλητα, **που δεν υπάρχει υψηλότερη αρχή που να την κινεί, ενώ αυτή είναι ακίνητη και αμετάβλητη, πηγή κάθε ενέργειας και κίνησης. Αυτή η αρχή είναι το «πρώτον κινούν ακίνητον»: ο Θεός.**

Ίσως κάποιος σκεφθεί ότι το «πρώτο κινούν» του Αριστοτέλη είναι και αυτό εντελώς κοσμικό, ανήκει και αυτό στον κόσμο που ζούμε. Δεν είναι όμως έτσι, διότι αν περικλειόταν μέσα στα όρια του φθαρτού κόσμου, τότε θα επηρεαζόταν από τις άλλες κοσμικές ενέργειες και δυνάμεις, για τις οποίες αναζητούμε όπως και ο Αϊνστάϊν πριν μερικές δεκαετίες, μια γενικευμένη θεωρία που να εκφράζει το αλληλένδετό τους, ενώ ο ίδιος ο Αριστοτέλης το θέλει αμετάβλητο και ανεπηρέαστο. Αλλά «το πρώτο κινούν» δεν είναι αμέτοχο των κοσμικών

γεγονότων, διότι κατά τον Αριστοτέλη, αποτελεί μαζί με τον Ουρανό και τη Γη, τις τρεις διαβαθμίσεις του τέλειου. **Επηρεάζει αλλά δεν επηρεάζεται.** Αν και η έννοια του θείου στον Αριστοτέλη είναι απλοϊκή σε σχέση με αυτήν της Χριστιανικής θεολογίας¹, εν τούτοις το ότι το Θείον ενεργεί μέσα στον κόσμο και δεν τον έχει αφήσει στην τύχη του, είναι μια πολύ προχωρημένη θέση από πνευματική άποψη. Όπως το έλεγε ο Αϊνστάϊν: **«ο καλός Θεός δεν παίζει ζάρια»!**

Στην έννοια του Θεού σαν αρχής του κόσμου είχε αναφερθεί και ο **Ξενοφάνης**, ενώ ο **Ζήνων** έλεγε ότι πρώτη αρχή του κόσμου είναι το πνεύμα. Ο **Φιλόλαος**, τον 5^ο π.Χ. αιώνα, ήταν αυτός που πρώτος ανέπτυξε βασικές έννοιες της θεωρίας του Big Bang.

Σε καθαρά κοσμικό επίπεδο, μπορεί υποτυπωδώς να θεωρηθεί ότι τον ιδανικό ρόλο ενός ορίου² του Σύμπαντός μας μπορεί να παίζει ένα «σύμπαν» της σύγχρονης θεωρητικής Φυσικής, αυτό του **απόλυτου κενού** (θα ξαναμιλήσουμε γι' αυτό), το οποίο ο Αριστοτέλης θεωρούσε άπιαστο όριο της ύλης. Έλεγε ότι η ύλη δέχεται την υποβάθμιση, χωρίς όμως ποτέ να φτάνει στο μηδέν και το απόλυτο κενό. (Δείτε και τις υποσημειώσεις).

Πολύ στενή η σύνδεση λοιπόν ανάμεσα στη σοφία των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων και ερευνητών με τις σύγχρονες τάσεις της επιστήμης. Όπως παλιά μόνο λίγοι είχαν βαθύτερη γνώση, και νου εκλεπτυσμένο για να επεξεργάζεται υψηλά διανοήματα, έτσι και τώρα λίγοι επιστήμονες ασχολούνται στην έρευνα φιλοσοφώντας τα αποτελέσματά της.

Από την εποχή του **Αριστοτέλη**, του θεμελιωτή της Πυρηνικής Φυσικής **Δημόκριτου**, του εισηγητού της ηλιοκεντρικής πλανητικής κίνησης **Αριστάρχου του Σαμίου**, και των **Πλάτωνα**, **Πυθαγόρα**, **Αρχιμήδη**, **Θαλή** κλπ, πέρασαν 2500 χρόνια περίπου και η επιστημονική έρευνα συνεχίζεται. Τελευταία ο πυρετός ανέβηκε με τη χρησιμοποίηση υψηλής τεχνολογίας, σε πειράματα που θεωρητικά θα μπορούσαν να αναπαράγουν αρχικές στιγμές της δημιουργίας του Σύμπαντος. Αυτό είναι ένας από τους στόχους του «Μεγάλου επιταχυντή αδρονίων» ή **LHC** του **CERN** (European Organization for Nuclear Research), στα Γάλλο – Ελβετικά σύνορα, 100 μέτρα περίπου κάτω από τη Γη. Το CERN είναι γνωστό από παλιότερα, διότι ξεκίνησε το 1954, αλλά και διότι με την απαίτησή του να πληροφορούνται τάχιστα οι επιστήμονες τα αποτελέσματα στις τρέχουσες έρευνες, δημιούργησε το **World Wide Web** σαν ένα project, **το 1989**³.

Οι επιστήμονες ελπίζουν, γενικά, να καταλήξουν σε κάποια συμπεράσματα στην έρευνα των υποατομικών σωματιδίων, και να επιτύχουν καλύτερη κατανόηση του θεωρητικού φυσικού μοντέλου, με στόχο την ενοποιημένη θεωρία όλων των φυσικών πεδίων και την μαθηματική της προσέγγιση. Βέβαια μέχρι τώρα οι επιστήμονες έχουν καταλήξει πολλές φορές σε συμπεράσματα, τα οποία μετά από νέες έρευνες ανατρέπουν. Είναι ένα χαρακτηριστικό αυτό της επιστημονικής προόδου. Ας μην λοιπόν απολυτοποιεί κανείς τα πράγματα νομίζοντας ότι από τα πειράματα αυτά του CERN θα λυθούν τα μυστήρια της Φύσης! Ούτε καν για αυτά τα οποία ψάχνουν δεν είναι σίγουροι ότι θα έχουν απάντηση. Όπως δεν κατάφεραν να βρουν απάντηση για το σωματίδιο που έψαχνε ο **Teratron** του αμερικανικού εργαστηρίου Fermilab, που είναι 2^{ος} σε ισχύ μετά τον LHC. Μπορεί να υπάρξουν απαντήσεις από επί μέρους έρευνες, διότι ψάχνουν για πολλά πράγματα τώρα, αλλά το πιο σίγουρο είναι, ότι όπως πάντα, θα προκύψουν και πολλά νέα ερωτήματα (αν όλα πάνε καλά).

Μια ενδιαφέρουσα διάσταση στο θέμα έδωσε ο **χαρακτηρισμός του σωματιδίου Χίγκς σαν «σωματιδίου του θεού»**. Επίσης αν παρατηρήσατε τις δηλώσεις του επικεφαλής του προγράμματος του LHC Λιν Έβανς, οι όροι **«σκοτεινή» μάζα** και **«σκοτεινή» ενέργεια** παραξένεψαν αρκετούς που δεν τις είχαν ακούσει μέχρι τώρα. Δεν είναι το θέμα γιατί να υπάρχουν τα φαινόμενα, αλλά γιατί αυτά που είναι άδηλα πρέπει να χαρακτηρισθούν σκοτεινά, και όχι απλώς άδηλα, άγνωστα. Στην περίπτωση πχ των μαύρων οπών ξέρουμε ότι το φως απορροφάται εντελώς από αυτές, οπότε και το όνομα

www.imdleio.gr

¹ Δεν έχουμε την απαίτηση να ήξερε, αν και πλησίασε, την διαφορά ανάμεσα στη Φύση του Θεού και τις ενέργειές του, και βέβαια πολύ περισσότερο τη διαφορά ανάμεσα σε κτιστές και άκτιστες ενέργειες.

² Ορίου όχι τοπικά, αλλά διαστασιακά. Με την έννοια αυτή το κοντινότερο στις αισθήσεις Σύμπαν μας υποστηρίζεται από πολλά «σύμπαντα» τα οποία μπορεί να μας διαπερνούν.

³ Το διαδίκτυο λοιπόν είναι εσχατολογικό σημάδι, όχι μόνο διότι το www αντιστοιχεί σε 666, αλλά διότι ξεκινάει μαζί με την Νέα Τάξη το 1990 περ., οπότε κατά τον Άγιο καλλίνικο της Τσερνίκα αρχίζουν τα γεγονότα της συντελείας.

τους ταιριάζει. Στο μικρόκοσμο χρησιμοποιείται επίσης ο όρος «σκοτεινό υλικό» πχ σε νάνο – κατασκευές από άνθρακα. Δείτε την είδηση του [BBC](#) της 16-1-2008: **'Darkest ever' material created** (δημιουργήθηκε το πιο σκοτεινό υλικό από ποτέ). Όμως και στην περίπτωση αυτή μιλάνε για αντικείμενο το οποίο είναι τόσο απορροφητικό, που σχεδόν δεν αντανακλάται καθόλου φως. Ο Έβανς όμως μίλησε για ύλη και ενέργεια για την οποία υποστηρίζει ότι **δεν ξέρουμε τίποτα**. [Δείτε σχετικό video](#).

Άρα θα μπορούσε να θεωρηθεί το φαινόμενο της υπαρκτής αλλά άδηλης ενέργειας και ύλης του Σύμπαντος, **ότι είναι «σκοτεινό» ως προς τον γνωσιακό μας ορίζοντα**. Ίσως έτσι κάπως το σκέφτηκαν οι επιστήμονες, και όχι πχ «αποκρυφιστικά», **αν και είναι της μόδας τα διάφορα «dark»!** Και κάπως έτσι πρέπει να σκέφτηκαν και για το μποζόνιο που εισήγαγε ο Χίγκς σαν πιθανό υπεύθυνο για τη βαρύτητα, και το ονόμασαν «σωματίδιο του θεού». Την ονομασία λένε ότι την έδωσε ο Leon Lederman, Αμερικανός νομπελίστας, που σίγουρα δεν είχε ιδέα από την Αριστοτέλεια φιλοσοφία. Πάντως κατά ένα τρόπο, **και γι αυτόν τον ίδιο, αυτό το σωματίδιο είναι μύθος!**

Δεν το λέμε από φυσική άποψη, διότι κατ' αυτήν έχουν πει άλλοι⁴, αλλά από ψυχολογική. Ο όρος αυτός όπως τέθηκε προσπαθεί να ορίσει κάτι ακρότατο, κάτι στα όρια του πραγματικού, κάτι μεταξύ γνώσης και φαντασίας αλλά συγχρόνως πολύ σημαντικό για τη θεωρία⁵. Νομίζω ότι μόνο ένας παγανιστής δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι ο Θεός δεν είναι δυνατόν να έχει σωματίδιο... Εγώ την θεωρώ απλά **μια δήλωση που εκφράζει την ψυχολογική κατάσταση** αυτού που ορίζει κάτι που το θεωρεί πολύ αξιόλογο, αλλά που όμως δεν ανήκει στις τωρινές μας γνώσεις, δηλαδή **μοιάζει περισσότερο με μύθος, παρά πραγματικότητα**, γι' αυτό του έδωσε όνομα έξω από τον επιστημονικό ορίζοντα. Ιδιαίτερα στην προώθηση του χαρακτηρισμού «σωματίδιο του θεού» συνέβαλαν τα μέσα ενημέρωσης, ενώ πληροφορίες από το CERN λένε ότι οι εκεί επιστήμονες⁶ δυσφορούν μ' αυτή την ονομασία. Είναι όμως μοναδικό φαινόμενο στις ημέρες μας αυτού του είδους η επιστημονική εκτίμηση που κινείται στα όρια του μυθικού;

Αν προσέξετε τις δηλώσεις των επιστημόνων θα δείτε από τη μια μεριά να μην γνωρίζουν τι υπάρχει στο Σύμπαν και μάλιστα τώρα τελευταία να υποστηρίζουν ότι μόνο **το 4% τους είναι κατά κάποιο τρόπο γνωστό**, και ότι αυτό που είναι άγνωστο ίσως να τεντώνει το χρόνο, ενώ από την άλλη να υποστηρίζουν ότι ξέρουν την ηλικία του Σύμπαντος ότι είναι 14 δισεκατομμύρια χρόνια και ότι ψάχνουν τι έγινε το 1ο δισεκατομμυριοστό του δευτερολέπτου μετά την Μεγάλη Έκρηξη (Big Bang) που όμως δεν μπορούν να αποδείξουν ότι έγινε!

Πιο συγκεκριμένα, στην εποχή που ζούμε όταν λέμε 100 χρόνια εννοούμε ότι σε σχέση με το διάστημα του 1 χρόνου που μετράμε εμπειρικά με βάση τις κινήσεις των ουρανίων σωμάτων και κυρίως του ήλιου, έχουν περάσει γραμμικά προς τα πίσω 100 φορές το ίδιο διάστημα. Υποτίθεται ότι δεν έγινε ενδιάμεσα κάποια μεγάλη αλλαγή στο Σύμπαν, και κυρίως κοντά στην Γη. Τότε έχει νόημα να μιλάμε για 100 ή 1000 χρόνια πριν ή μετά. Όταν όμως οι φυσικοί γνωρίζουν ότι οι μάζες επηρεάζουν το χρόνο, πως όταν θεωρούν ότι όλη η μάζα (ή ενέργεια) του Σύμπαντος ήταν συγκεντρωμένη σε ένα σημείο όταν έγινε η μεγάλη έκρηξη, ο χρόνος τότε είχε την ίδια σημασία που έχει και τώρα; Πως μιλάνε για δισεκατομμυριοστό του δευτερολέπτου μετά το Big Bang αφήνοντας στον κόσμο την αίσθηση ότι μιλάνε για κάτι γνωστό, το δευτερόλεπτο που ξέρουμε; Με αυτό τον τρόπο θεωρούν γραμμική τη μεταβολή του χρόνου σε σχέση με τις μάζες, από την έναρξη της Δημιουργίας. **Τότε γιατί ο Αϊνστάιν να ψάχνει τις καμπύλες του χρόνου, και όχι τις ευθείες του χρόνου**, σύμφωνα με τη λογική όσων μας παρουσιάζουν “ηλικία του Σύμπαντος” και άλλα παρόμοια; Βέβαια αν αποκάλυπταν ότι **το δευτερόλεπτο για το οποίο μιλάνε είναι μία φυσικομαθηματική έννοια άσχετη από το συνηθισμένο δευτερόλεπτο που εμπειρικά γνωρίζουμε**, θα έχαναν την αίγλη που έχουν τώρα από τον κόσμο.

Περνάνε και άλλα ευφάνταστα στο λαό, όπως όταν δέχονται και διδάσκουν την θεωρία της Εξέλιξης άνευ κριτικής στο σύνολό της, τις εικασίες για πολλά εκατομμύρια χρόνια ζωής

⁴ Ο Βρετανός φυσικός **Στίβεν Χόκινγκ** στοιχημάτισε ότι ο LHC, δεν θα βρει το μποζόνιο του Χίγκς, ή «σωματίδιο του Θεού». Για μας είναι αδιάφορο τι θα βρεθεί. Βλ. <http://www.in.gr/news/print.asp?lngEntityID=936071&lngDtrID=252>

⁵ Αυτό υποστηρίζει και ο Paul Rincon του BBC News science σε άρθρο του της 4-2-2005.

⁶ Δείτε [«Looking deep into the architecture of existence»](#), 6-7-2008.

του ανθρώπου στη Γη, κλπ, στα οποία προσπαθούν να δώσουν επιστημονική κάλυψη, ενώ αυτά βρίσκονται πιο πολύ στην κατηγορία των υποθέσεων αντί των αποδεδειγμένων θεωριών. (Δείτε και τα [σχόλια ΛΜΔ](#) στην Εξαήμερο του Μεγάλου Βασιλείου για τον χρόνο κατά τις ημέρες της Δημιουργίας, σε συσχετισμό και με τις έρευνες του Αϊνστάϊν πάνω στις καμπύλες του χρόνου).

Δεν γνωρίζουμε παρά ελάχιστα πράγματα για το Σύμπαν, και αυτά από παρατηρήσεις της εποχής μας, που έγιναν από τη Γη ή κοντά στη Γη. Συνεπώς οι παρατηρήσεις αυτές, σε σχέση με τις διαστάσεις που έλαβε, και τον χρόνο στον οποίο εκτυλίχθηκε η δημιουργία, είναι μηδαμινής ακρίβειας σε ποιότητα και ποσότητα πληροφορίας, και **μόνο φαινομενικά είναι ερευνητικά αποτελέσματα**.

Από θεολογικής πλευράς είναι μεγάλη ανοησία να επιλέγουμε αστροφυσικές θεωρίες που δήθεν εκφράζουν σωστά την πίστη μας για τον τρόπο που εξελίχθηκε η Δημιουργία. Εκείνο που μόνο πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι να δοξάζουμε το Θεό που μας επιτρέπει να φτάσουμε στην έννοια του απείρου Μεγαλείου του με το να ζούμε σ' ένα τόσο μεγαλειώδες Σύμπαν, και **ό,τι έχουμε λάβει αποκαλυπτικά από τις Γραφές να μην το υποβαθμίζουμε επειδή δεν το δέχεται κάποια θεωρία**. Γιατί αυτό που μας δόθηκε σαν αποκάλυψη από τον Δημιουργό και περιέχεται στις Άγιες Γραφές είναι ασυγκρίτως πολυτιμότερο από τις διάφορες ανθρωπογενείς θεωρίες, οι οποίες έρχονται και φεύγουν σαν μόδα⁷. Έτσι πχ από θεολογικής πλευράς δεν μας ενδιαφέρουν οι λεπτομέρειες από τη θεωρία της Εξέλιξης (Evolution), αλλά μόνο το ότι δεν μπορεί να ισχύει η σταδιακή εξέλιξη των ειδών για να φτάσει να "παραχθεί" μ' αυτόν τον τρόπο ακόμη και ο άνθρωπος. Αυτό αντιβαίνει στην Γένεση το θεόπνευστο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά και στα υπόλοιπα βιβλία της Γραφής, τα οποία αναφέρονται στο θέμα. Και διότι η θεωρία αυτή προσπαθώντας να αποφύγει αναφορά σε λογικό Δημιουργό (Θεό), εισάγει από το παράθυρο άλλους θεούς με αρχηγό την ...θεά τύχη! Από την άλλη μεριά η Δημιουργία δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι εκφράζεται άριστα από την ομώνυμη θεωρία (Creation) εφ' όσον υπάρχει τόση αβεβαιότητα στα φαινόμενα που παρατηρούνται στο Σύμπαν. Όμως η θεωρία αυτή δεν εθελοτυφλεί όπως η Εξέλιξη, αλλά αναφέρεται σε ένα **Ευφυή Νου** που είναι η αιτία ύπαρξης και Δημιουργίας του Σύμπαντος με αριστοτεχνικό τρόπο.

Σύμφωνα με τη φιλοσοφία των αρχαίων Ελλήνων αλλά και με την τακτική που ακολουθούσαν οι μεγάλοι επιστήμονες - Πατέρες της Εκκλησίας, κάθε Επιστήμη πρέπει να κινείται ελεύθερα στο χώρο της που είναι **χώρος επιστητού δηλ. υπάρχει θέση να σταθούμε για να παρατηρήσουμε και να γνωρίσουμε**, όμως δεν μπορεί να κινείται όπου δεν είναι δυνατόν να γίνει παρατήρηση και γνώση. Για τον λόγο αυτό είχε από την αρχαιότητα εισαχθεί ο όρος του **«πρώτου κινούντος ακινήτου»** για να εκφράσει ένα ακρότατο όριο της επιστημονικής έρευνας, διότι από εκεί αρχίζει η **Θεολογία. Η Θεολογία (στην Ορθοδοξία) είναι Επιστήμη** που στηρίζεται σε άλλου είδους παρατηρήσεις⁸, και η γνώση που κατέχει είναι κι αυτή διαφορετική από τα είδη των γνώσεων⁹ των επιστημών αυτού του κόσμου. Πρέπει λοιπόν να υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα στις φυσικές επιστήμες και τη Θεολογία. Αν και οι αρχαίοι Έλληνες το είχαν κατανοήσει, οι σύγχρονοι επιστήμονες ψάχνοντας για

⁷ Αργά ή γρήγορα κάθε θεωρία που αντιστρατεύεται το λόγο του Θεού (γιατί δια των ανθρώπων ο διάβολος «διαβάσει» το Δημιουργό), θα καταπέσει από νεώτερες ανακαλύψεις υλικές και γήινες, δηλ. του κόσμου αυτού, όπως στον «Επίτομο» ερμηνεύσαμε το της Αποκαλύψεως: «...και ήνοιξεν η γη (η γήινη επιστήμη) το στόμα αυτής (ανακοινώνοντας νεώτερες ανακαλύψεις) και κατέπιε τον ποταμόν (το αποπνικτικό μέγα πλήθος των λόγων της απιστίας κατά του Θεού) ον έβαλεν ο δράκων (διάβολος) εκ του στόματος αυτού». (Αποκ. ΙΒ 16).

⁸ Γι αυτό και ο Ευαγγελιστής Λουκάς διαβεβαιώνει ότι του φάνηκε καλό να γράψει το Ευαγγέλιό του, διότι **όλα τα παρατήρησε "από πάνω" με κάθε λεπτομέρεια**, με Θεία αποκάλυψη και όχι διότι απλώς τα ήξερε σαν άνθρωπος "από κάτω", δηλ. από παρατηρήσεις και τις πληροφορίες από γνωριμίες που είχε: **«έδοξε καμοί, παρηκολουθηκότι άνωθεν πάσιν ακριβώς, καθεξής σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε»** (Λουκά Α-3).

⁹ Κατά τον απόστολο Παύλο **στον καθένα πιστό**, για το συμφέρον του, δίνει το Άγιον Πνεύμα διάφορα χαρίσματα. «Εκάστω δε δίδοται η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Ω μεν γαρ δια του Πνεύματος δίδοται **λόγος σοφίας**, άλλω δε **λόγος γνώσεως** κατά το αυτό Πνεύμα, ετέρω δε πίστις..., πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διαιρούν ίδια εκάστω **καθώς βούλεται**. (Α' Κορ ΙΒ 7-11). Η γνώση όμως ακόμη και από θεόπνευστα βιβλία όπως της Παλαιάς Διαθήκης **στους μη Χριστιανούς είναι ατελής**, σαν να την σκεπάζει κάποιο κάλυμμα: **«άχρι γαρ της σήμερον το αυτό κάλυμμα επί τη αναγνώσει της παλαιάς Διαθήκης μένει, μη ανακαλυπτόμενον ότι εν Χριστώ καταργείται»** (Β' Κορ Γ 14).

«σωματίδιο του θεού» γυρνάνε φιλοσοφικά χιλιάδες χρόνια πίσω, κάπου στην προϊστορική εποχή. Η διάνοια των ανθρώπων τότε δεν είχε εμπλουτιστεί από αρκετές παρατηρήσεις για να έχει μετά τη δυνατότητα να κάνει φιλοσοφικές σκέψεις και να θεμελιώσει επιστήμες.

Έτσι κάπως υπάρχουν επιστήμονες σήμερα που σαν να μην υπάρχει μέγα πλήθος παρατηρήσεων, δεν κατανοούν την αναγκαιότητα της ύπαρξης φιλοσοφικής και λογικής ερμηνείας τους, διαδικασία που απαιτεί και την οριοθέτηση της έρευνας, γιατί χωρίς γνωστές οριακές συνθήκες κανένα πρόβλημα δεν επιλύεται. Ο Αριστοτέλης και οι άλλοι αρχαίοι επιστήμονες αντιλαμβάνομενοι από τότε ότι ο κόσμος κρύβει πολύ περισσότερα από όσα γνωρίσαμε μέχρι τη στιγμή που τον παρατηρούμε, έβαλαν ένα όχι κοντινό αλλά απώτατο όριο στην σκέψη του ερευνητή: **μία πρώτη Αρχή με τέλειες ιδιότητες**. Έτσι καλύπτονται όλες οι επιστήμες και φιλοσοφίες που ασχολούνται με το κοσμικό μοντέλο, αξιολογώντας κάθε είδους παρατήρηση, ενώ επί πλέον μ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί η σκέψη ανενόχλητα και ανόητα να επεκτείνεται σε χώρους **μη επιστητού**¹⁰.

Οι Εξελικτικοί (πχ) παρόλο που διακηρύσσουν¹¹ ότι θέλουν να μην έχει καμιά σχέση η θρησκεία με τις θεωρίες τους, όμως μη οριοθετώντας κάποια αρχή στην επιστήμη τους, και αντιπασσόμενοι μετά μανίας στην απλή εισαγωγή της ευφυούς Αρχής σαν ακρότατου ορίου της έρευνάς τους, φτάνουν μετά να εμφανίζουν **σαν ταχυδακτυλουργοί** θεούς από τα μανίκια τους, ώστε να μην προλάβει το κοινό να συλλάβει το απατηλό τρικ!

Οι αρχαίοι λαοί είχαν μυθολογία πρωτόγονη, ενώ εμείς σήμερα καλλωπισμένη σαν επιστημονική φαντασία. Από αυτή την άποψη το CERN τι κάνει; Προβάλλει εκτός από επιστήμη και αρκετές φανταστικές θεωρίες – που απέχουν τόσο πολύ από την εμπειρία και το πείραμα ώστε οι περισσότερες, θα αποδειχθούν μύθοι, ενώ υποβάλλει την περιοχή του και όλους μας στον κίνδυνο της καταστροφής από τα πειράματά του. Φαίνεται να νοιάζεται μόνο για αυτά χάριν των **λίγων εκλεκτών επιστημόνων του**, οι οποίοι προβάλλονται σαν να είναι τόσο ψηλά, ώστε να αισθάνονται και να μιλούν σαν ημίθεοι, και λίγο να απέχουν από το να θεοποιηθούν πλήρως: Αρκεί πχ να βρουν... **το «σωματίδιο του θεού»!** Ψυχολογικά στέλνεται και ένα συγκαλυμμένο **μήνυμα νοητικής υποταγής στους «υπέρ-εγκεφάλους»** που κατευθύνουν τις σύγχρονες επιστημονικές έρευνες. Η τεχνολογία που χρησιμοποιείται δίνει οπωσδήποτε ένα αίσθημα υπεροχής σε σχέση με άλλα ερευνητικά προγράμματα, και το μέγεθος των εγκαταστάσεων και ο αριθμός των επιστημόνων που συμμετέχουν απ' όλο τον κόσμο είναι πολύ μεγαλύτερος από παλιότερες εποχές.

Με αυτόν τον τρόπο όμως **διαμορφώνεται μια επιστημονική ελίτ** (αρέσουν πολύ στη Νέα Τάξη), που κατευθύνει μάλιστα πνευματικά ένα μεγάλο αριθμό οπαδών της, **προσδίδοντας μεταφυσικό βάθος στις έρευνες** όχι γιατί αναζητάει κάτι υπερβατό, αλλά διότι θέλει να κρατάει την προσοχή του κόσμου επάνω της, αναγγέλλοντας δημοφιλείς για τον σκοπό αυτό αναζητήσεις. Παράδειγμα είναι η **«μηχανή του χρόνου»** που κάποιοι Ρώσοι επιστήμονες θεώρησαν ότι είναι πιθανόν να προκύψει από τα πειράματα του CERN, **το πέρασμα σε άλλες διαστάσεις**, η κίνηση τύπου UFO, δηλ. με εξουδετέρωση της βαρύτητας κλπ.

Επόμενο είναι, όταν το γόητρο των ερευνητών και των ερευνών τους κρατιέται σε πολύ υψηλό επίπεδο, να ρέει άφθονο χρήμα, και να φτιάχνονται πανάκριβα εργαλεία για να ερευνώνται άπιαστα ζητήματα, που ξεπερνάνε και τις πιο προχωρημένες φαντασίες. Αλλά...μέχρι να υλοποιήσουν τις μηχανές των πειραμάτων τους ολόκληρες οι θεωρίες για τις οποίες δουλεύουν μπορεί να έχουν καταπέσει. **Και πράγματι!** Ενώ τα μηχανήματα του LHC στήθηκαν και λειτουργούν ήδη, για να μελετήσουν τη Μεγάλη Έκρηξη του Σύμπαντος

www.imdleio.gr

¹⁰ Ότι η έννοια της «Αρχής» στη Δημιουργία είναι όριο ανάμεσα στην επιστημονική και τη θεολογική σκέψη, είναι σαφές για τους Χριστιανούς και από όσα λέει ο Απόστολος Παύλος: «Με την πίστη κατανοούμε τους αιώνες της Δημιουργίας να έχουν συντελεσθεί με πρόσταγμα Θεϊκό, για να μην νομίζουμε ότι όσα βλέπουμε έχουν γίνει από (κάποια άλλα) φαινόμενα». **«Πίστει νοούμεν κατηρητίσθαι τους αιώνας ρήματι Θεού, εις το μη εκ φαινομένων τα βλεπόμενα γεγονέναι».** (Εβρ. ΙΑ-3). **Αν λοιπόν για τις κοσμικές επιστήμες η έννοια της Αρχής της Δημιουργίας αποτελεί ένα όριο προς τα επάνω, για τη Θεολογία αποτελεί ένα όριο προς τα κάτω.** Έτσι η πειραματική κοσμική έρευνα δεν θεοποιείται, ούτε η θείκη αποκάλυψη μπερδεύεται με φαινόμενα κοσμικά, πρόσκαιρα και απατηλά, για να υποβιβασθεί.

¹¹ Βλ. πχ BBC, 20-2-2006: «Churches urged to back evolution».

url=http://newsvote.bbc.co.uk/mpapps/pagetools/print/news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/4731360.stm

το οποίο με διάφορες μέχρι τώρα παρατηρήσεις θεωρούσαμε ότι το ξέραμε και από άποψη ηλικίας και από άποψη έκτασης (κι αυτή την εξαρτούσαμε από την ηλικία του), μια είδηση μας αποκαλύπτει ξαφνικά ότι ίσως **το Σύμπαν που μελετάμε είναι απλώς κάτι σαν φυσαλίδα του αληθινού Σύμπαντος!** Αξίζει να επιμείνουμε λίγο στο θέμα για να γίνουμε με αυτό το παράδειγμα πιο κατανοητοί:

Η είδηση της **25^{ης} Σεπτεμβρίου 2008**¹² μιλάει για την ανακάλυψη¹³ μιας ομάδας επιστημόνων της NASA, υπό τον αστροφυσικό **Αλεξάντερ Κασλίνσκι**: «**Τεράστιες μάζες στο Σύμπαν φαίνονται να κινούνται προς μια κοινή κατεύθυνση με πολύ υψηλή ταχύτητα, ένα φαινόμενο που δεν μπορεί να ερμηνευθεί από οποιαδήποτε γνωστή δύναμη. Οι ερευνητές εκτιμούν ότι οι μάζες αυτές έλκονται από τη βαρύτητα μιας τεράστιας ποσότητας υλικού που βρίσκεται έξω από το ορατό Σύμπαν**». Αυτά γνωστοποίησε η ομάδα που ανακάλυψε το φαινόμενο «μελετώντας γιγάντια γαλαξιακά σμήνη, τις μεγαλύτερες δομές του Σύμπαντος. Το δείγμα περιλάμβανε περίπου **600 σμήνη σε αποστάσεις μέχρι 6 δισ. ετών φωτός**, περίπου όσο το μισό ορατό σύμπαν».

«Οι ερευνητές ανακάλυψαν ότι τα σμήνη κινούνται με ταχύτητα σχεδόν 3,2 εκατ. χιλιομέτρων την ώρα προς μια περιοχή του ουρανού ανάμεσα στους αστερισμούς του Κένταυρου και του Ιστίου. **Η κίνηση που καταγράφεται δεν μεταβάλλεται με την απόσταση**¹⁴ και είναι διαφορετική από την διαρκή διαστολή του Σύμπαντος εξ αιτίας της σκοτεινής ενέργειας».

«Δεν περιμέναμε να ανακαλύψουμε κάτι τέτοιο. Η κατανομή της ύλης στο ορατό Σύμπαν δεν μπορεί να εξηγήσει αυτή την κίνηση» δήλωσε ο Κασλίνσκι.

Το αξιοσημείωτο είναι ότι:

«Οι αστρονόμοι ονόμασαν το φαινόμενο «σκοτεινή ροή», κατ' αντιστοιχία με την «σκοτεινή ύλη» (αόρατη ύλη που αντιστοιχεί στο μεγαλύτερο μέρος του Σύμπαντος) και τη «σκοτεινή ενέργεια» (μια δύναμη που δρα αντίθετα προς τη βαρύτητα και προκαλεί την επιταχυνόμενη διαστολή του Σύμπαντος)».

Να λοιπόν που κάτι τρέχει με τα πολλά «σκοτεινά» της σύγχρονης αστροφυσικής. Έγινε και μόδα ως φαίνεται, αλλά χαρακτηρίζει πλέον και κάτι άλλο: Την μεγάλη μας άγνοια σε ότι αφορά το απόμακρο περιβάλλον μας.

Και το άρθρο συνεχίζει: «**Το φαινόμενο θα μπορούσε να εξηγηθεί με βάση ορισμένα μοντέλα της Μεγάλης Έκρηξης που περιλαμβάνουν ένα χαρακτηριστικό που ονομάζεται «πληθωρισμός» (inflation¹⁵)».**

«Τα μοντέλα του πληθωρισμού υποστηρίζουν ότι το Σύμπαν που βλέπουμε είναι απλώς μια μικρή φυσαλίδα του χωροχρόνου που επεκτάθηκε πολύ γρήγορα μετά τη Μεγάλη Έκρηξη και συνεπώς μπορούν να υπάρχουν άλλες περιοχές του Κόσμου, πέρα από τη «φυσαλίδα» αυτή, τις οποίες εμείς ποτέ δεν θα μπορέσουμε να δούμε!»

Από την αποκαλυπτόμενη μεγαλειότητα του Σύμπαντος οι Χριστιανοί αναφωνούν: **«Τις Θεός Μέγας ως ο Θεός ημών»;** Οι σοφοί του κόσμου τούτου χάνονται στις λεπτομέρειες αγνοώντας το βασικότερο: **«οι Ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού».** Αν δεν προσέξει κάποιος το βασικότερο, ότι **η τελειότητα του Σύμπαντος διαλαλεί όχι μόνο την ύπαρξη, αλλά και τη σοφία και μεγαλειότητα του Δημιουργού του,** τι να τις κάνει τις λεπτομέρειες; Όταν

¹² Προσέξτε την ημερομηνία. Είναι μετά την διακοπή λειτουργίας του LHC από τεχνικό πρόβλημα.

¹³ http://www.imdleo.gr/diaf/2008/13.2_2008-09-25_dark_flow.pdf

¹⁴ Εφ' όσον όμως η κίνηση των γαλαξιών δεν μεταβάλλεται με την απόσταση, είναι επόμενο να τίθεται υπό συζήτηση το μέχρι σήμερα σκεπτικό των επιστημόνων περί Big Bang!

¹⁵ Ο Hawking είχε πει ότι στοιχηματίζει στον πληθωρισμό και στην πρόταση ανυπαρξίας συνόρου του Σύμπαντος. Βέβαια εμάς από θεολογικής πλευράς δεν μας ενδιαφέρει τι ακριβώς ισχύει. Επίσης δεν είμαστε της γνώμης ότι πρέπει οπωσδήποτε να ισχύει η «Μεγάλη Έκρηξη» για να έχει κύρος η Αγία Γραφή, όπως νόμιζε η παπική εκκλησία και γι αυτό παρασημοφόρησε τον εισηγητή της Βέλγο ιερέα **George Lemaitre**. Αυτό είναι παράδειγμα αφιλοσόφητης ενέργειας, βάσει των όσων είπαμε. Διότι επενέβησαν στην μετά την λογική ή ευφυή «Αρχή» έρευνα, σε ένα πεδίο της Επιστήμης. **Δεν μπορείς ούτε να δέχσαι ούτε να απορρίπτεις κοσμικές έννοιες, όταν έχεις θεολογικά κριτήρια.** Να γιατί είναι απαραίτητη η οριοθέτηση του πεδίου ενασχόλησης της Επιστήμης, έννοια που εισήχθη από τον Αριστοτέλη και ακολουθήθηκε από τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας.

μάλιστα είναι υποθετικές και «σκοτεινές»; Όταν ζούμε σε ένα Σύμπαν που δεν είναι παρά μια φυσαλίδα μέσα στην άπειρη δημιουργία πρέπει να κατεβάζουμε λίγο το υπερήφανο ύφος μας. Μάλιστα όταν όλα όσα σκεπτόμασταν ανατρέπονται και τα πειράματα για τα οποία δουλεύουμε χάνουν κι αυτά την αίγλη τους. **Οι διαστάσεις του LHC με τι μπορούν πλέον να αντιστοιχηθούν για να καυχηθούμε για αυτές, μπροστά σε ένα Σύμπαν που ολόκληρο απεικονίζεται σε φυσαλίδα;**

Όταν τα γεγονότα μας φέρνουν πιο κοντά στην έννοια της απείρου τελειότητας του Θεού, ο οποίος **κατά ένα τρόπο σαφή μας απαντά την ώρα που νομίζουμε ότι θα λύσουμε τα μυστήρια της Δημιουργίας** με κατασκευές όπως αυτή του CERN, δεν είναι αυτό απόδειξη ότι αληθινά ο Θεός δεν μας άφησε στην τύχη μας αλλά μας παρακολουθεί¹⁶; Άρα, αν θέλουμε και οι ίδιοι, είναι πάντα έτοιμος να μας βοηθάει. Τότε όμως δεν χρειάζεται ο υπερβολικός και μάταιος κόπος για να βρούμε εκείνο που φανταζόμαστε εμείς ότι πρέπει να βρούμε. Ο ίδιος ο αριστοτέχνης Δημιουργός, επειδή είναι ζωντανός Θεός, θα φροντίσει για όλα όσα χρειαζόμαστε, και στην ώρα που τα χρειαζόμαστε. **Μήπως όμως μας έδωσε ο Θεός αυτά που έπρεπε, και εμείς τα αφήσαμε και ασχολούμαστε μόνο με μυθοπλασίες;**

Ένας γενικός αλλά έμμεσος στόχος των πειραμάτων του LHC είναι να συμβάλει στην εύρεση εναλλακτικής ενέργειας, τώρα που στον κόσμο μας μειώνονται τα αποθέματα των συμβατικών καυσίμων, ενώ τα πυρηνικά είναι εξαιρετικά επικίνδυνα. Παρ' όλο που το θέμα αυτό είναι πολύ σημαντικό, δεν έχει τίποτα στην πραγματικότητα να κάνει με τις πολύ θεωρητικές έρευνες που γίνονται στο CERN. Δεν γίνονται έρευνες για να λυθούν πρακτικά προβλήματα, αλλά για να βρούμε το θεωρητικό μοντέλο των Φυσικών νόμων, που όμως όπως είπαμε πριν, «σκοτεινίασε» κι αυτό, παρασυρμένο από μια σειρά ...«σκοτεινών» ανακαλύψεων, με τελευταία αυτήν της «σκοτεινής ροής».

Τώρα πολλοί είναι εκείνοι που αναπολούν τις ανακαλύψεις του **Τέσλα** στην λήψη ενέργειας από απομακρυσμένες πηγές και την ασύρματη μετάδοσή της. Ο Τέσλα (1856-1943), γιος Σέρβου ιερέως, άφησε εποχή στην Αμερική με τις εφευρέσεις¹⁷ του. Μίλαγε για άφθονη, δωρεάν σχεδόν ενέργεια από γιγάντιες φυσικές δεξαμενές, πρακτικά ανεξάντλητες, όπως ο πυρήνας της Γης, η ιονόσφαιρα, κλπ. Ο ίδιος το είχε κατορθώσει πειραματικά, αλλά τα συμφέροντα των Τραπεζιτών τότε, θεωρήθηκαν αντίθετα με την αξιοποίηση των εφευρέσεων αυτών. Τα δάνεια σταμάτησαν, οι εγκαταστάσεις χαλάστηκαν, και ο ίδιος ο Τέσλα πέθανε λυπημένος. Όμως η περίπτωση Τέσλα είναι μια ισχυρή μαρτυρία ότι αν και **ο Θεός προίκισε αυτή την ιδιοφυΐα με το χάρισμα να λύσει, εκτός των άλλων, το σημαντικό για τον σύγχρονο κόσμο πρόβλημα της ενέργειας**, οι άνθρωποι που δεν έβλεπαν στο μέλλον, αλλά κοίταζαν τα μικροσυμφέροντά τους, το εμπόδισαν να πραγματοποιηθεί. Αν είχαμε εφαρμόσει τις εφευρέσεις του, θα είχαμε όχι μόνο **δωρεάν** αλλά και **καθαρή ενέργεια**, πολύ σημαντική για την εποχή που ζούμε.

¹⁶ Και μάλιστα μπορούμε να δούμε σε σχέση και με την (όχι τυχαία για μας) βλάβη κατά την έναρξη λειτουργίας του επιταχυντή, ότι (απλοποιημένα) **τα μηνύματα που λαμβάνονται εκ Θεού είναι:** 1) Μην διακινδυνεύετε τις ζωές σας κάνοντας άκρως επικίνδυνα πειράματα για να μάθετε απειροελάχιστα πράγματα. 2) Αυτό που νομίζατε μέχρι τώρα Σύμπαν δεν είναι ούτε κόκκος άμμου μπροστά στο αληθινό, άρα καλύτερα να ταπεινώνετε τους λογισμούς σας και να σκέπτεσθε το μεγαλείο του Δημιουργού του. Και 3) εφ' όσον σας υπενθύμισα και τώρα ότι υπάρχω και θέλω να σας βοηθάω, μην απευθύνεστε περισσότερο στο δημιούργημα από τον Δημιουργό του! **Ίσως και ένα 4^ο επεξηγηματικό του 1^{ου}:** Προσέξτε μην πάθετε μεγάλη ζημιά από τα πειράματά σας, γιατί τους αμετανόητα υπερηφάνους τους εγκαταλείπω.

¹⁷ Όπως ο ηλεκτροκινητήρας εναλλασσομένου (AC) ρεύματος, οι λαμπτήρες AC, ο πρώτος υδροηλεκτρικός σταθμός, το ραδιόφωνο, τηλεκατεύθυνση και ρομποτική, ασύρματη μετάδοση κυμάτων και ενέργειας, και βασικές αρχές του SDI, του συστήματος που εφαρμόζεται τώρα από τις ΗΠΑ για τον πόλεμο των άστρων, τις κυμάνσεις ηλεκτρομαγνητικής ασπίδας τύπου H.A.A.R.P. κλπ.

Ο Τέσλα χρησιμοποιούσε ένα είδος συντονισμού, για να πάρει από μακρινές πηγές ενέργεια. Η θεωρητική βάση στην οποία στηρίχθηκε για να κάνει τις έρευνές του ήταν **οι γενικές εξισώσεις της φυσικής από τον Maxwell (+1864)**, και όχι η απλοποιημένη έκδοσή τους από τον Oliver Heaviside, που την επίλυσή τους έκανε ο Lorentz το 1892. Στην επίλυση του Lorentz υπάρχει μόνο το συμμετρικό κομμάτι των αρχικών εξισώσεων του Maxwell (κι αυτό απλοποιημένο) και μ' αυτό δουλεύουν μέχρι σήμερα όλοι οι (ηλεκτρο)μηχανικοί. Όμως αυτό το κομμάτι αγνοεί την ασυμμετρία που επιτρέπει την λήψη ενέργειας από το «κενό»¹⁸ όπως το λένε κάποιοι σημερινοί επιστήμονες ή τον **αιθέρα** όπως έλεγε ο Τέσλα και οι αρχαίοι Έλληνες. Ο Nicola Tesla ασχολήθηκε με πάρα πολλές έρευνες και κατοχύρωσε πολλές (~800) ευρεσιτεχνίες στο όνομά του. Στις αρχές του 20ου αιώνα εφεύρε τη συσκευή για την «Μετάδοση ηλεκτρικής Ενέργειας με φυσικά μέσα», δηλ. για την **ασύρματη μεταφορά ενέργειας** που κατοχύρωσε ως ευρεσιτεχνία το 1905 (#787.412).

Ο Τέσλα πειραματιζόταν με όλα τα είδη των κυμάτων, αλλά αυτά που χρησιμοποιούσε για να συντονίζει τις μηχανές του με την ταλάντωση της Γης, για την οποία έλεγε ότι «ο Θεός έφτιαξε τη Γη για να δονείται στη συχνότητα των 7-8 Hertz», είναι τα χωρίς δυναμικό, ή συνηθέστερα βαθμιδωτά κύματα - **«scalar waves»**. Τέτοια όμως είναι και τα βαρυτικά κύματα.

Γι αυτό στη θεωρητική φυσική, η ενασχόληση με αυτού του τύπου κύματα αντικαθιστά τα υποατομικά σωματίδια που ερευνά το CERN (όπως τα μποζόνια), και που χρησιμοποιεί το «Καθιερωμένο Πρότυπο». Όμως «scalar waves» είναι και τα κύματα που χρησιμοποιούνται σε σύγχρονα **υπερόπλα**.

Ο Ρόμπερτ Οπενχάϊμερ (Robert Oppenheimer) έλεγε ότι **οι επιστήμονες αγνοούν σε τι θα χρησιμοποιήσουν οι κυβερνήσεις τις εφευρέσεις τους**. Υπάρχει κάτι που να βρήκε η επιστήμη και να μην χρησιμοποιήθηκε και για κακό σκοπό; Μάλιστα από ένα σημείο και μετά, αρχής γενομένης με τα σύγχρονα όπλα, οι περισσότερες επιστημονικές εφαρμογές σε πολλούς τομείς εξυπηρετούν την καταστροφή μας. **Δεν είναι τυχαίο που η μεταστροφή της μέχρι τότε (αποκλειστικά) καλής γνώμης του κόσμου για την Επιστήμη άρχισε με το ρίξιμο της πρώτης ατομικής βόμβας την ημέρα της εορτής της Μεταμορφώσεως του Χριστού (6 Αυγούστου)**. Τότε έγινε (αντι) - "Μεταμόρφωση" της Επιστήμης, διότι όλοι συνειδητοποίησαν την άλλη διάστασή της, που είναι φρικιαστική. Η Επιστήμη επομένως ανάλογα με το γιατί δουλεύει είναι καλή και ωφέλιμη ή κακή και καταστροφική. Το τελευταίο αυτό είδος της Επιστήμης ο **Άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης** ονομάζει εωσφορικό, από τον αρχηγό της κακίας, που ονομάζεται και Εωσφόρος, εκτός από Σατανάς.

Από άποψη επικινδυνότητας το CERN δεν μας προβληματίζει μόνο από:

1. το τι θα γίνει με τις εφευρέσεις που πιθανόν θα προκύψουν από τα πειράματά του, αλλά και
2. το τι θα γίνει **κατά** τα πειράματά του.

Παράδειγμα επικίνδυνης εκμετάλλευσης ερευνών είναι αυτά που αναγράφουμε¹⁹ στον **«Επίτομο»**:

«Η Πράβδα, αναφέρεται σε άρθρο του βρετανικού "New Scientist", που αποκαλύπτει ότι οι Αμερικανοί ετοιμάζουν όπλα ισομερών ακτίνων X (isomeric gamma ray weapons). Και να σκεφθεί κανείς ότι **η ανακάλυψη του φαινομένου πάνω στο οποίο στηρίζονται τα όπλα αυτά, πρωτοδημοσιεύθηκε μόλις το 1999**». Επίσης αναφέρεται η κατασκευή βόμβας υποατομικών σωματιδίων: **"sub-quantum atomic bomb"**». Το CERN μπορεί να τους δώσει κάποια καλύτερη ιδέα σε λίγο!

¹⁸ Έτσι λέει ο Τόμας Μπίρντεν δείτε πχ (αγγλικά): [«Solving The Problem of Freely Using EM Energy from the Vacuum»](#).

¹⁹ Βλέπε στην κατηγορία «Υπερόπλα» από τον «Επίτομο» υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου, www.imdleog.gr

Στον «Επίτομο», στην ίδια ενότητα, των «Υπερόπλων», αναφερθήκαμε επίσης σε άκρως επικίνδυνα πειράματα τα οποία τώρα έχουν σχέση με τις έρευνες του CERN:

«...Τα πειράματα παίζουν κορόνα γράμματα πλέον την ύπαρξη του ανθρώπου στον πλανήτη. **Σύμφωνα με τον Ζαχάρωφ όμως, τον πατέρα της υδρογονόβομβας, κινδυνεύει από τον άνθρωπο και το Σύμπαν ολόκληρο!** Αναφερόμενος στα πειράματα για την επίτευξη «αληθινού κενού», ("true vacuum"), ο Ζαχάρωφ έλεγε ότι μια τέτοια έρευνα έπρεπε να είναι απαγορευμένη.

Συνοπτικά αναφέρομε ότι από τη δεκαετία του 1970, οι Σοβιετικοί φυσικοί υπέθεταν ότι το κενό του Σύμπαντος ήταν μόνο μια πιθανή κατάσταση του κενού χώρου. Η θεμελιώδης κατάσταση του κενού χώρου, ονομάζεται «αληθινό κενό». Το Σύμπαν μας θεωρείται ότι ανήκει σε ένα «ψεύτικο κενό» (διότι επιτρέπει τη διέλευση κυμάτων και σωματιδίων), προστατευμένο από το αληθινό κενό, από «το τείχος του κόσμου μας». Μια αλλαγή από τη μια κατάσταση κενού στην άλλη, ονομάζεται «αλλαγή φάσεως» (phase transition). Αυτό είναι ανάλογο με τη διαφορά μεταξύ παγωμένου και υγρού ύδατος. Ο Ρώσος φυσικός και ιστορικός Lev Okun, εξιστορεί ότι ο **Andrei Sakharov** εξέφραζε τους φόβους του για την έρευνα στην αλλαγή φάσεως του κενού: **«Εάν το τείχος μεταξύ των καταστάσεων του κενού επρόκειτο να διαρραγεί, οι υπολογισμοί δείχνουν ότι ένας ασταμάτητα επεκτεινόμενος αναβρασμός θα συνέχιζε να μεγαλώνει μέχρι να καταστρέψει όλο μας το Σύμπαν»!**

Το CERN όταν απάντησε στις κριτικές για την επικινδυνότητα των πειραμάτων του είπε μεταξύ άλλων: «Δεδομένου ότι τέτοιες φυσαλίδες κενού δεν έχουν παραχθεί πουθενά στο ορατό Σύμπαν, δεν πρόκειται να δημιουργηθούν ούτε στον LHC». ²⁰ Σπουδαία απάντηση! Αν παραχθεί μια τέτοια φυσσαλίδα θα μας καταστρέψει ολοκληρωτικά, αλλά το CERN λέει ότι (δυστυχώς) δεν έχει παραχθεί ακόμη!

Παλιότερα (2005) θεωρούσαν δεδομένο ότι από τις συγκρούσεις των υψηλής ενέργειας σωματιδίων θα δημιουργηθούν πολλές μαύρες οπές ²¹. Μετά τις διαμαρτυρίες για τον κίνδυνο απ' αυτές, λένε τώρα ότι είναι απίθανο να δημιουργηθούν, αλλά έτσι δεν το αποκλείουν κι όλας!

Οι φυσικοί το 2004, τότε που ήταν πιο ήρεμα τα πράγματα, έλεγαν ²²: «Οι θεωρητικοί των υπερχορδών, που θεωρούν ότι υπάρχουν κρυμμένες διαστάσεις, προβλέπουν ότι στους επιταχυντές των σωματιδίων θα παραχθούν μίνι - μαύρες τρύπες, οι οποίες θα διαλυθούν εξ' αιτίας της ακτινοβολίας Hawking. Ο κίνδυνος από την ακτινοβολία Hawking, που δεν έχει φανεί ποτέ ούτε έχει δοκιμαστεί, είναι ότι μπορεί να μην δουλεύει όπως αναμένεται...». Και: **«Εάν δημιουργηθούν οι μίνι-μαύρες τρύπες και δεν εξατμιστούν, τότε αυτές θα μπορούσαν να συμπιέσουν τη Γη».** Κατά τον David Evans ²³ που διευθύνει τις έρευνες στην Αλίκη ένα από τους ανιχνευτές του LHC στο CERN, αναμένονται πολύ περισσότερες μαύρες οπές να δημιουργηθούν από τις συγκρούσεις ιόντων στην Αλίκη παρά από τις συγκρούσεις μεταξύ πρωτονίων. Η θερμοκρασία τοπικά στον ανιχνευτή, λέει ο Έβανς θα φθάνει τα **10 δις βαθμούς Κελσίου**, δηλ. θα είναι **1 εκατομμύριο φορές υψηλότερη από τη θερμοκρασία του ήλιου στο κέντρο του!** Καταλαβαίνετε ότι ενώ από θεωρητικής πλευράς δεν υπάρχει τίποτα στέρεο, τρέχουμε ασυγκράτητοι σε ένα **τρομερά επικίνδυνο πείραμα**. Αν κοιτάξουμε μάλιστα και το υπόλοιπο σκεπτικό με το οποίο το CERN μας "καθησυχάζει" θα δούμε να αναφέρεται με έμφαση στην **επιδίωξη επίτευξης των συνθηκών**

²⁰ 24-6-2008: Ο νέος επιταχυντής του CERN «δεν θα καταπιεί τη Γη». Άρθρο του AP. [2008_CERN_answer.pdf](#)

²¹ Βλ. BBC News science, στις 4-2-2005 αποθηκ. στο [BBC-CERN_2005](#)

²² Από το: <http://www.physics4u.gr/articles/2003/mini-blackholes.html>

²³ Δείτε «[Looking deep into the architecture of existence](#)», 6-7-2008, τα φωτισμένα σημεία κυρίως.

της Μεγάλης Έκρηξης (Big Bang) της Δημιουργίας, στο εργαστήριό του!! Τι σημαίνει αυτό; Ότι το πείραμα που θα γίνει θα προσομοιώνει όχι τυχαίες συγκρούσεις πυρηνικών σωματιδίων, αλλά αυτές που γίνονται στα άστρα. Και μάλιστα όχι τα άστρα σαν τον δικό μας ήλιο, γιατί σ' αυτόν οι αντίστοιχες συγκρούσεις έχουν 100.000 φορές μικρότερη ενέργεια, αλλά ελάχιστων άστρων στο Σύμπαν. Γι' αυτό αν και το (σχετικά γνωστό) Σύμπαν μας έχει όπως λέγεται πολλές εκατοντάδες χιλιάδες τρισεκατομμύρια άστρα, στα οποία γίνονται συνέχεια απειράριθμες τέτοιες συγκρούσεις ανά δευτερόλεπτο, **μόνο 10 εκατομμύρια θα είναι αρκετά ισχυρές για να μοιάζουν με του CERN!**

«Το Σύμπαν στο σύνολό του πραγματοποιεί 10 εκατομμύρια πειράματα σαν του LHC ανά δευτερόλεπτο [...] **Παρόλα αυτά, τα άστρα και οι γαλαξίες συνεχίζουν να υπάρχουν**» αναφέρει η περίληψη της έκθεσης²⁴. Δηλαδή αυτός που έγραψε την έκθεση δεν γνωρίζει ότι υπάρχουν μαύρες οπές που τρώνε άστρα; Υπάρχει, μία και στο κέντρο του Γαλαξία μας, που πιθανόν λένε να έχει καταπιεί **1 δισεκατομμύριο άστρα...**

Εξ ίσου ανησυχητικό όμως, που δεν φαίνεται να του δίνει κάποια σημασία, είναι ότι προγραμματίζεται κατά το 2010 να λαμβάνουν χώρα²⁵ στον LHC σχεδόν **1 δισεκατομμύριο συγκρούσεις το δευτερόλεπτο, πολύ περισσότερες από τα 10 εκατομμύρια που γίνονται σε όλο το Σύμπαν**, σύμφωνα με το ίδιο το CERN! Δηλαδή από τους παράτολμους επιστήμονες του CERN **θα έχει μετατραπεί η Γη σε ένα εργαστήριο εκρήξεων, κατά 100 φορές ισχυρότερο στο είδος του, από ολόκληρο το υπόλοιπο Σύμπαν!!**

Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχει δυνατότητα να παραχθεί **φοβερός συντονισμός τύπου Tesla** με ενεργειακά πεδία, μέσω του «κενού» (ή αιθέρα). **Γενικά όλα θυμίζουν έντονα την έκρηξη του Τσερνομπίλ στην Ουκρανία το 1986, όπου και εκεί τα πειράματα ήταν εν γνώσει των επιστημόνων, πέρα από κάθε όριο ασφαλείας.**

Η αγωνία λοιπόν του Χριστιανικού κόσμου είναι τι θα γίνει με την ενασχόληση των επιστημόνων σε επικίνδυνες έρευνες όπως αυτή του CERN, την ανθρωπινή κλωνοποίηση κλπ, που **γεννούν μεγάλα ερωτηματικά για την ψυχική υγεία των ερευνητών, αλλά και το μέλλον του κόσμου μας.**

Ο Άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης (+1651) σωστά έλεγε²⁶ για τους καιρούς μας ότι το Αντίχριστο πνεύμα θα κυριεύσει κάθε ανθρωπινή δραστηριότητα σε όλη την Οικουμένη:

«Και όλα αυτά θα γίνουν διότι ο Αντίχριστος (πνευματικά πρώτα) θα κυριεύσει τα πάντα, και θα γίνει (πνευματικά πρώτα) εξουσιαστής όλης της Οικουμένης και θα κάνει τέρατα και σημεία κατά φαντασίαν. Θα δώσει δε **πονηρή²⁷ σοφία** στον ταλαίπωρο άνθρωπο, δια να εφεύρει, να ομιλεί ο ένας προς τον άλλον, από την μίαν άκρη της γης, έως την άλλη. Τότε θα πετούν στον αέρα σαν πτηνά και θα διασχίζουν τον βυθό της θάλασσας σαν ψάρια.

Και αυτά όλα θα τα κάνουν οι δυστυχείς άνθρωποι, διαβιούντες με άνεση, μη γνωρίζοντας οι ταλαίπωροι ότι αυτά είναι πλάνη του Αντιχρίστου. **Και τόσο θα προοδεύσει την επιστήμη κατά τη φαντασία (των επιστημόνων) ο πονηρός, ώστε θα παραπλανήσει τους ανθρώπους για να μη πιστεύουν στην ύπαρξη του τρισυποστάτου Θεού».** Δηλ. θα κάνει τους ανθρώπους να πιστεύουν στην επιστήμη, η οποία όμως με τη σειρά της δεν θα ξέρει τι πιστεύει. Ειδικά αυτό ισχύει στις έσχατες μέρες μας. Τώρα ο άνθρωπος έχει ξεχάσει ότι δεν αποτελείται μόνο από φθαρτή ύλη (και φθαρτή ενέργεια), αλλά επίσης και πνεύμα που αλλιώς

²⁴ Βλ. Ο νέος επιταχυντής του CERN «δεν θα καταπιεί τη Γη» στο: [2008_CERN_answer.pdf](#)

²⁵ Βλ. στο άνωθεν.

²⁶ Από χειρόγραφο που βρέθηκε στην Κύπρο κατά το 1900. (Βλέπε και Προφητείες υπό ΛΜΔ). «Και πάντα ταύτα γεννήσονται δια το ότι ο Αντίχριστος θέλει κυριεύσει τα πάντα, και γεννήσεται εξουσιαστής πάσης της Οικουμένης...». Μιλάει σαφώς για το Αντίχριστο πνεύμα το οποίο δίνει στον άνθρωπο την ιδέα της αυτοκαταξίωσης με στόχο την αυτοθέωση, την οποία θα διακηρύξει ότι πέτυχε ο τελικός Αντίχριστος, σαν άτομο πλέον.

²⁷ Η κοσμική σοφία είναι πονηρή κατά το μέρος της που πνευματικά με **υπερηφάνεια** εκτοπίζει την **όντως σοφία**, που απορρέει από την πίστη στον αληθινό Θεό και είναι **αποκαλυμμένη**, και **άνωθεν κατερχομένη**. Συνεπώς δεν εμπλέκονται τα πεδία ενδιαφέροντος της κοσμικής καταργουμένης σοφίας και της αιώνιας. Όμως η υπερηφάνεια εκτοπίζει την χάρη του Θεού, προβάλλοντας εγωϊστικά μεμονωμένα άτομα, και κόβοντας την ενθύμηση του Θεού.

το λέμε και ψυχή, με το οποίο είναι μέτοχος άλλου κόσμου, άφθαρτου και αθάνατου, και θα έπρεπε περισσότερο να ενδιαφέρεται γι αυτόν από τον υλικό και τρεπτό, στον οποίο κάποτε θα παύσουμε να μετέχουμε.

Και επίσης έχει ξεχάσει ότι, από όσα μας δίδαξε η Ιστορία, η γνώση αυτού του κόσμου όσο και να μεγαλώνει δεν πρόκειται ποτέ να μας ικανοποιήσει. Και γι αυτό η αξία της είναι μικρή και περιστασιακή. Διότι καταργείται, όπως **«έχει γραφεί. Θα απολέσω την σοφία των σοφών, και την σύνεσιν των συνετών θα αθετήσω»**. (Α΄ Κορ. 1,19). Και αν για παράδειγμα κάποια επιστήμη όπως η Αστρονομία έχει κάποια παραμένουσα αξία, είναι διότι οι **«Ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού»**, όχι για τις τεχνικές της λεπτομέρειες που η ίδια θα καταργήσει (όταν λίγο εξελιχθεί), πριν την οριστική τους κατάργηση στο τέλος του κόσμου. Είναι δηλ. ο κόσμος ένα ανοιχτό βιβλίο που μας ωθεί σε κοινωνία με το Θεό, για να θυμηθούμε αυτά που έλεγε ο Μέγας Αντώνιος στους φιλοσόφους.

Οι επιστήμονες, ανάμεσα σε άλλες θεωρίες, έχουν εισαγάγει και την **«ανθρωπική αρχή»** στη σύγχρονη Κοσμολογία, για να δώσουν κάποιο σκοπό στο Σύμπαν, και διότι κανονικά, αν δεν υπήρχαν άπειρες ευνοϊκές «συμππτώσεις», η ζωή και ο άνθρωπος δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν. Για τον άνθρωπο έγιναν όλα υποστηρίζουν και οι Πατέρες της Εκκλησίας. Ο Μέγας Βασίλειος υποστηρίζει ότι ο κόσμος **«εκτίσθη δια τον άνθρωπον»**. Για τον άνθρωπο, παρατηρεί και ο ιερός Χρυσόστομος, εδημιούργησε ο Θεός **«ουρανόν, θάλατταν, γην, αέρα, τα εν αυτοίς πάντα, ζώα, φυτά, σπέρματα»**. Και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει ότι ο άνθρωπος αξιώθηκε τέτοια τιμή και φροντίδα από τον Θεό, ώστε **«και τον αισθητόν τούτον άπαντα κόσμον προ αυτού γενέσθαι δι' αυτόν»**.

Πριν ακόμη γίνουν οι τελευταίες παρατηρήσεις που παρουσιάζουν πολύ μεγαλύτερο το αληθινό Σύμπαν σε σχέση με την ιδέα που είχαμε ως τώρα γι' αυτό, αρκετοί επιστήμονες βλέποντας το υπερβολικό μεγαλείο και την απεραντοσύνη της Δημιουργίας αναρωτιόντουσαν **τι χρειάζεται στον άνθρωπο ένα τόσο μεγάλο Σύμπαν;** Πράγματι αν για τον άνθρωπο έχουμε μόνο την ιδέα ότι είναι απλά ένα «εξελιγμένο» ον μέσα στη δημιουργία, και τον σκεπτόμαστε σαν να δαπανάει την ζωή του για να επιβιώσει και μόνο, τότε δεν φαίνεται λογικό ότι πρέπει να υπάρχει γι αυτό το είδος του ανθρώπου ένα τόσο απέραντο Σύμπαν. Αν όμως τον θεωρούμε λογικό διότι συνδέεται με τη λογική ψυχή του με τον Θεό Λόγο και Δημιουργό του παντός, τότε τι πιο φυσικό στην αναζήτηση της μεγαλειότητας του Θεού να μπορεί να ατενίζει ένα απέραντα μεγάλο Σύμπαν, εικόνα της μεγαλοσύνης του Θεού, απτή απόδειξη της απείρου ικανότητάς Του να δημιουργεί πολύ πιο μεγάλα και περίπλοκα κατασκευάσματα από τις δυνατότητες της ανθρώπινης αντίληψης και κατανόησης.

Και πάλι το Σύμπαν που συλλαμβάνουν οι αισθήσεις μας, είτε άμεσα είτε έμμεσα (με επιστημονικά όργανα), είναι απείρως μικρότερο **αυτού που αποκαλύπτεται** σε όσους θελήσει ο Θεός²⁸, που είναι η κατοικία άλλων πνευματικών (χωρίς σώμα) οντοτήτων – των αγγέλων – διότι ότι υπάρχει εκεί είναι πέρα από κάθε αίσθηση και φαντασία ανθρώπινη και μόνο με την ενίσχυση των ψυχικών μας δυνάμεων από τη χάρη του Θεού γίνεται αντιληπτό. Επειδή την αγαλλίαση της ζωής σ' αυτούς τους κόσμους προγεύονται ήδη οι δίκαιοι, μέσα στο Σύμπαν που φτιάχτηκε από τον Δημιουργό για τον άνθρωπο μπορούμε να συμπεριλάβουμε και τους πνευματικούς Ουρανούς, την συγκατοικία με τους Αγγέλους. Όλα αυτά λοιπόν έγιναν για τον λογικό άνθρωπο, που δεν είναι συνδεδεμένος με τη φθαρτή και πρόσκαιρη λογική του κόσμου αυτού, αλλά με την άχρονη και άφθαρτη που πηγάζει από τον Θεό Λόγο. Ο Λόγος, σαν πρόσωπο της Αγίας Τριάδος και Θεός αληθινός, υπήρχε στην αρχή της Δημιουργίας, **«εν αρχή ην ο Λόγος, και ο Λόγος ην προς τον Θεόν και Θεός ην ο Λόγος»** μας διδάσκει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, και **όλα έγιναν δι' αυτού** (πάντα δι' αυτού εγένετο). **Αλλά και δι' Αυτόν** όπως συμπληρώνει ο Απόστολος Παύλος: **«δι' ον τα πάντα, και δι' ου τα πάντα»**. (Εβ. 2,10). Επειδή τα λογικά όντα (άγγελοι και άνθρωποι) δημιουργήθηκαν ελεύθερα, γιατί μόνο έτσι θα είχε νόημα η λογικότητά τους, ήταν επόμενο να μπορούν να προτιμήσουν ένα πνευματικά λανθασμένο δρόμο. Αυτό το γνώριζε σαν πάνσοφος ο Δημιουργός, και για να τα βοηθήσει, ιδιαίτερα το πιο αδύναμο απ' αυτά, που ήταν ο άνθρωπος,

²⁸ Ο απόστολος Παύλος «αρπάχτηκε» στον 3^ο Ουρανό (Κορ. 12,1), όπου είδε τον Παράδεισο και άκουσε άρρητα ρήματα. Ομοίως γνωστή είναι και η περιγραφή που έκανε για τους πνευματικούς Ουρανούς ο Άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν Σαλός.

απεφάσισε να προσλάβει και την ανθρώπινη ταπεινή μας φύση. Δείχνοντάς μας παράδειγμα ότι αν θέλουμε να βοηθήσουμε τους αδυνάμους πρέπει και εμείς να κατέβουμε στο επίπεδό τους. Έγινε άνθρωπος για να ενώσει μαζί Του όλα τα δημιουργήματά του. Και αυτά που αποτελούνται μόνο από πνεύμα, δηλ. τις αγγελικές τάξεις, και το ταπεινότερο που όμως μέσα του κρύβεται μεγαλύτερη δυνατότητα τελειώσεως, τους ανθρώπους. Αυτούς που με την ελεύθερη βούλησή τους είχαν χάσει το δρόμο, είχαν ξεπέσει από την παραδεισένια τρυφή **προς χάριν ενός απατηλού και τότε σωματιδίου (...)** που **δήθεν θα τους έκανε θεούς!**

Αλλά όταν ο Θεός έγινε άνθρωπος, χωρίς να πάψει να είναι Θεός, τότε το Σύμπαν έγινε φανερά το σπίτι του Θεού. «Κάθε σπίτι κατασκευάζεται από κάποιον» λέγει²⁹ ο Παύλος, «αυτός δε που τα κατασκεύασε όλα είναι ο Θεός». Αν όπως γράψαμε πριν, μόνο στον λογικό άνθρωπο, δηλαδή αυτόν που είναι πνευματικά ενωμένος με το Θεό Λόγο, ταιριάζει ένα τέτοιο μεγαλειώδες Σύμπαν, πόσο πολύ περισσότερο αυτό ισχύει για το Αρχέτυπο, τον ίδιο τον Θεάνθρωπο. Διότι όχι μόνο δείχνει το μεγαλείο Αυτού που είναι **«αχώρητος παντί»**, αλλά και την εκπληκτική του ταπείνωση διότι ο ίδιος **«εχωρήθη εν γαστρί»**, όπως λέει το εκκλησιαστικό τροπάριο, γεγονός που κατέπληξε τους αγγέλους. **Ολοκληρώνοντας καταλήγουμε ότι το Σύμπαν έγινε πρωταρχικά για τον Δημιουργό του, που έγινε άνθρωπος!** Και όταν φτιάχνει κάποιος σπίτι για να κατοικήσει ο ίδιος σ' αυτό, το κάνει πολύ πιο τέλειο από όταν το θέλει απλώς σαν κτήμα του. Και το κέντρο της δημιουργίας δεν είναι κάποιος ήλιος ή γαλαξίας, αλλά η ανθρώπινη φύση, που στην τελειότερη εκπροσώπησή της, αυτής της Παρθένου, υποδέχτηκε αυτόν που επρόκειτο να φανερωθεί στους ανθρώπους σαν το Αληθινό Αρχέτυπο, η Σοφία του Θεού, το Φως το αληθινό που εκτοπίζει το σκοτάδι (**και τα διάφορα επιστημονικά «dark»!**), η πηγή της Ζωής, η Αρχή που θα καταργήσει κάθε άλλη αρχή και εξουσία και δύναμη³⁰.

Είναι προφανές από όσα είπαμε ότι:

1. Τα θεωρητικά προβλήματα που έχουν σχέση με το CERN είναι πολλά, και αν δεν ανακοπούν οι ρυθμοί³¹ με τους οποίους προχωρούν οι έρευνες, χωρίς να υπάρχει στέρεο θεωρητικό θεμέλιο, μπορεί να φτάσουμε σε σοβαρό ατύχημα τύπου Τσερνομπίλ, ίσως το κατά σειράν επόμενο στην Αποκάλυψη, δηλ. το σκοτεινιάσμα του φωτός των ουρανίων σωμάτων.

2. Θεολογία και κοσμική επιστήμη δεν πρέπει να μπερδεύονται. Αλλά δυστυχώς όσο πιο στενοκέφαλα και αφιλοσόφητα δουλεύει στις έρευνές της κάποια επιστήμη, τόσο πιο εύκολα βγαίνει και από αυτό το ακραίο όριο του επιστητού που είχαμε πριν περιγράψει και εισέρχεται σε ένα βάθος θεολογικών όρων που δείχνει παραλογισμό, επιβεβαιώνοντας στο μέγιστο ότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία.

Πέραν όλων των φιλοσοφιών και θεωριών, απαιτείται πίστη στον παντοδύναμο Δημιουργό για να λύνονται όλα τα προβλήματα, διότι **«πάντα δυνατά τω πιστεύοντι»**. Και **«εάν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα πείτε στο όρος αυτό, πήγαινε εκεί και θα πάει, και τίποτα δε θα σας είναι αδύνατο»**. Και όπως έλεγε για την Ορθοδοξία ο **Άγιος Νικόλαος Αχρίδος (+1956)**:

«Η Ορθόδοξος Εκκλησία, η μόνη Εκκλησία του Χριστού στον κόσμο, διατήρησε απ' αρχής την πίστη στο Ευαγγέλιο, μη βλέποντας δεξιά και αριστερά, δίχως να στηριχτεί σε άλλες πίστεις μήτε στις ειδωλολατρικές φιλοσοφίες μήτε και στις φυσικές επιστήμες. Γιατί όταν κανείς ακολουθεί διορατικό και οξυδερκή οδηγό, είναι ανώφελο και αστείο να ρωτά τους στραβούς και τους τυφλούς για το δρόμο που θα πάρει (στα πνευματικά θέματα εννοείται)».

13(26)-10-2008 Αγίων Πατέρων Ζ' Οικουμενικής Συνόδου
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

http://www.imdleio.gr/diaf/2008/14_CERN.pdf

²⁹ Εβρ. 3,4: «πας γαρ οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε τα πάντα κατασκεύασας Θεός».

³⁰ Α' Κορ. 15,24: «είτα το τέλος, όταν παραδώ την βασιλείαν τω Θεώ και πατρί, όταν καταργήση πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν».

³¹ Η απληστία σε πειραματισμούς φαίνεται από είδηση που μας πληροφορεί ότι **οι Ρώσοι επιστήμονες θέλουν νέο ισχυρότερο επιταχυντή σε λίγα χρόνια!!** [Russian physicist sees need for new collider in 15-20 years](#)

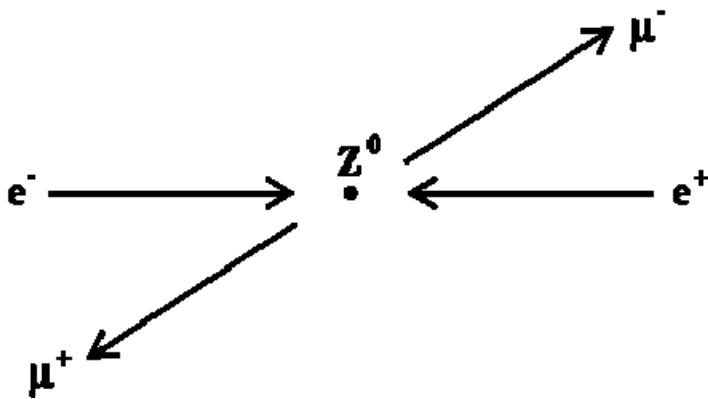
Παράρτημα:
Το παιχνίδι των επιστημόνων με τα σωματίδια των επιταχυντών.

Το «**Καθιερωμένο Πρότυπο**» έχει προβλήματα. Ένα τέτοιο πρόβλημα, για παράδειγμα, είναι ότι η απλούστερη μορφή αυτού του προτύπου προβλέπει ότι όλα τα σωματίδια είναι άμαζα. Βέβαια αυτό είναι λάθος: γνωρίζουμε ότι όλα τα λεπτόνια καθώς και τα ασθενή διανυσματικά μποζόνια έχουν μάζα που έχει μετρηθεί στα πειράματα.

Για τη λύση αυτού του προβλήματος εισάγεται ο λεγόμενος **μηχανισμός Higgs** (χιγκς). Είναι μια μαθηματική επεξεργασία που εφαρμόζεται στις εξισώσεις που περιγράφουν το Καθιερωμένο Πρότυπο. Με την εισαγωγή αυτού του μηχανισμού, οι εξισώσεις αλλάζουν μορφή με τέτοιο τρόπο ώστε να περιγράφουν ασθενή διανυσματικά μποζόνια με μάζα. Με τον ίδιο μηχανισμό αποκτούν μάζα τα κουάρκ και τα λεπτόνια³².

Ένα απλό παράδειγμα μιας σύγκρουσης μεταξύ σωματιδίων φαίνεται στο παρακάτω σχήμα:

Το σχήμα δείχνει ένα ηλεκτρόνιο (e^-) και ένα ποζιτρόνιο (e^+). Το ποζιτρόνιο είναι το αντισωματίδιο του ηλεκτρονίου. Στον επιταχυντή, δέσμες ηλεκτρονίων και ποζιτρονίων επιταχύνονται σε μεγάλες ενέργειες με αντίθετες κατευθύνσεις ώστε να συγκρούονται. Στο σχήμα ένα e^- και ένα e^+ συγκρούονται και παράγουν ένα σωματίδιο Z^0 . Επειδή τα αρχικά e^- και e^+ έχουν ίσες (κατά μέτρο) και αντίθετες ορμές, το σωματίδιο Z^0 δεν έχει ορμή και έτσι είναι ακίνητο. Μετά από ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα (γύρω στα 10^{-25} s), το σωματίδιο Z^0 διασπάται και παράγει ένα μίονιο (μ^-) και ένα αντιμίονιο (μ^+).

Τα δύο αυτά σωματίδια απομακρύνονται μεταξύ τους αντιδιαμετρικά, ή, όπως πολύ εύγλωττα αναφέρεται, "πλάτη με πλάτη". Το σημείο που παράγεται το σωματίδιο Z^0

περιβάλλεται από ανιχνευτές που μας επιτρέπουν να "δούμε" τα σωματίδια που παράγονται κατά την διάσπαση του Z^0 . Είναι χρήσιμο να ομαδοποιούμε τα διάφορα στοιχειώδη σωματίδια.

Η πρώτη ομάδα είναι τα "λεπτόνια". Πέρα από το ηλεκτρόνιο και το μίονιο που συναντήσαμε προηγουμένως, υπάρχει και τρίτο μέλος με ηλεκτρικό φορτίο: το σωματίδιο του (τ). Κάθε ένα από τα τρία αυτά σωματίδια έχει ένα σύντροφο που ονομάζεται "νετρίνο".

ν_e	νετρίνο e
e^-	ηλεκτρόνιο
ν_μ	νετρίνο μ
μ^-	μίονιο
ν_τ	νετρίνο τ
τ^-	ταυ

Τα νετρίνα είναι ηλεκτρικά αφόρτιστα και μπορούν να κινούνται για μεγάλες αποστάσεις χωρίς να αλληλεπιδρούν με την ύλη. Δεν αφήνουν ίχνη στους ανιχνευτές αλλά, μερικές φορές μπορούμε να συμπεράνουμε ότι κάποιο νετρίνο παρήχθηκε και πέρασε από τον ανιχνευτή (θα δούμε το σημείο αυτό αργότερα).

Η δεύτερη ομάδα των σωματιδίων είναι τα "κουάρκ".

Το "άνω" και "κάτω" κουάρκ αποτελούν συστατικά των πρωτονίων και νετρονίων (τα οποία με τη σειρά τους συγκροτούν τον πυρήνα του ατόμου).

Τα βαρύτερα κουάρκ δεν παρατηρούνται, αλλά μπορούν να παραχθούν στους επιταχυντές ή στις αλληλεπιδράσεις κοσμικών ακτίνων με την ανώτερη ατμόσφαιρα.

Το παιχνίδι των επιστημόνων με τα σωματίδια και τους επιταχυντές φαίνεται ενδιαφέρον, και... ποιος τους σταματάει τώρα;

u	άνω
d	κάτω
c	γοητευτικό
s	παράξενο
t	υψηλό
b	χαμηλό

³² http://www.physics.ntua.gr/eesfy/POP/software/hands_on_cern/hoc_v21en/main_frame/in_allm1.html